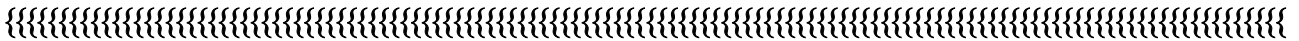

Protestantse Gemeente Boxmeer
Praatjes van uw predikant
Nr 7 Pasen 2013

Beste mensen,

Al weer sinds maart 2011 ben ik actief als uw waarnemende predikant. Intussen heb ik van velen van u het e-mailadres mogen ontvangen en dat is toch een mooi middel om op een moderne manier contact te onderhouden.

Pasen is vroeg dit jaar: 31 maart

Een gedicht
van Geert Bogaard

Als het nu eens zo is
dat onder mijn graf
armen zijn
eeuwige armen

Als er nu eens
een God is
niet zozeer
boven ons
maar onder ons

Een God onder ons
dat moet het einde zijn
van alle vrees

Door de dood heen
mag je dan
naar Hem toevallen.

Foto Margriet Gosker: de kerktuin in de sneeuw (februari 2013)

De ene paus gaat en de andere komt en dat gaat al eeuwen lang op dezelfde manier zo. Voor mij was het aanleiding om mijn boekje 'Geschiedenis der pausen' van Hans Kühner weer eens uit mijn boekenkast tevoorschijn te halen. Boeiende lectuur. De bisschoppen van Rome zijn niet altijd paus geweest op de manier zoals ze dat nu zijn. Dat is eigenlijk pas sinds de vijfde eeuw het geval. Sindsdien zetelt het centrale bestuur in Rome en is de bisschop van Rome de centrale figuur van het bestuur van de wereldkerk.

In de Middeleeuwen vond het eerste grote kerkelijke schisma plaats. De kerk van het Oosten en de kerk van het Westen gingen voortaan afzonderlijke wegen (1054). Ik heb eens even gekeken welke paus de meeste bladzijden had in het boekje van Kühner. De eerste paus, die twee bladzijden had, was Paus Innocentius III (1198-1216). Hij werd al paus toen hij 37 jaar was. Hij wordt gezien als een van de grote figuren van de wereldgeschiedenis en zeker als een van de machtigste pausen. Hij oefende veel invloed uit in Europa, ook politiek. Hij beweerde zelfs dat de paus suprematie had boven alle Europese vorsten. Andere tijden. Innocentius vond zelfs, dat het overdragen van het keizerschap tot de bevoegdheid van de kerk hoorde. Hij bestreed de Albigenzen en hij riep op tot de vierde Kruistocht, die de uitplundering en het brandschatten van Constantinopel tot gevolg had. Hij beseftte goed welke rol nieuwe religieuze bewegingen zouden kunnen spelen en daarom gaf hij zijn steun aan nieuwe orden, zoals die van de Franciscanen en de Dominicanen.

Een paus aan wie ook drie bladzijden worden besteed, was Bonifatius VIII (1294 tot 1303). Dat was zeker niet de beste. Hij was een beroemd jurist, een energiek mannetje en een op macht beluste paus, die aan vriendjespolitiek (nepotisme) deed. Hij stelde in 1302 de bul *Unam Sanctam* op, waarin hij beweerde, dat iedereen aan het pauselijk gezag was onderworpen.

Tussen 1378 en 1417 waren er zelfs twee pausen: de ene paus in Avignon en de andere paus in Rome. Van 1309 tot 1376 hadden de pausen hun zetel namelijk in Avignon. Maar onder aandrang van o.a. Catharina van Siena besloot paus Gregorius XI terug te gaan naar Rome. Daar stierf hij in 1378. Na zijn dood werden er twee conclaven gehouden met als gevolg, dat er zowel een paus in Rome kwam, als ook een paus in Avignon. Er zijn zes zogenaamde 'tegenpausen' geweest. Het Concilie van Pisa (1409) riep ze allebei op om af te treden en er werd een nieuwe paus gekozen. Zo waren er in 1417 dus zelfs drie pausen tegelijk: Gregorius XII, Benedictus XIII en Joannes XXIII. Het Concilie van Konstanz dwong hen alle drie om zich terug te trekken en toen werd Martinus V tot paus van Rome gekozen. Het verhaal van de pausin Johanna is welbekend, er zijn prachtige boeken over verschenen, maar het wordt niet algemeen als feit erkend.

Paus Leo X, (Giovanni de Medici) was de paus, die de Augustijner monnik Maarten Luther in de ban deed. Hij regeerde van 1513-1521. Hij was met veertien jaar al kardinaal gemaakt en hij zou een paus worden, die weinig oren naar vernieuwing had. Integendeel, hij legde erg de nadruk op de starre theorieën van bovengenoemde paus Bonifatius VIII. Zijn banbul tegen Luther (*Exsurge Domine*) dateert van 3 januari 1521. Toen Luthers 95 stellingen tegen de afluathandel gedrukt en onder het volk uitgedeeld waren, kreeg Luther steeds meer steun onder de

bevolking en daarom verscheen de pauselijke bul, waarin stond, dat Luther zestig dagen kreeg om zijn 'vergissingen' te herroepen, anders werd hij tot ketter uitgeroepen en buiten de kerk gesloten. De straf voor een ketter was in die tijd de brandstapel. Luther heeft deze bul in het openbaar verbrand. Inmiddels zijn de tijden wel veranderd. We verketteren elkaar gelukkig niet meer en onze oecumenische betrekkingen zijn heel goed geworden. Paus Johannes XXIII heeft daar een grote bijdrage aan geleverd. De openheid van het tweede Vaticaanse Concilie, waartoe deze paus het initiatief nam is nog steeds van grote waarde en invloed. De oecumenische beweging werd er sterk door bevorderd. We doen als protestanten en rooms-katholieken tegenwoordig heel veel samen, we voelen ons met elkaar verbonden als mensen, die op de hoofdpunten hetzelfde geloof met elkaar delen. We houden gezamenlijke gesprekskringen en oecumenische vieringen, en we werken hartelijk samen op allerlei terreinen.

En die bul tegen Luther dan? Men zegt, dat zoiets onherroepelijk is en dus niet te herroepen valt. Toch hoop ik, dat erin 2017 een gebaar gemaakt zal worden naar ons als protestanten toe en dat deze nieuwe paus Franciscus daar van harte en uit overtuiging aan meewerkt.

@@

Er zijn in maart twee wijkcontactavonden gehouden met als thema: het kruis

Verschillende deelnemers hadden zelf van huis een kruis meegenomen en vertelden daarbij het verhaal, wat dit kruis voor hen persoonlijk betekende.

We spraken met elkaar over de betekenis van het kruis van Christus. We lazen het bijbelgedeelte uit 1 Korintiërs 1, waar staat, dat wij een gekruisigde Christus verkondigen.

Dat wordt dwaasheid gevonden, maar: Het dwaze van God is wijzer dan mensen en het zwakke van God is sterker dan mensen.

Protestanten maken eigenlijk nooit een kruisteken en toch is dat een mooi gebaar.

Foto genomen tijdens de wijkcontactavond op 14 maart

RODE-KRUIS-HUGENOTEN-KRUIS-MALTEZER-KRUIS-LATIJNS-KRUIS-ANDREAS-KRUIS-WEG-KRUIS-CRUCIFIX-KELTISCHKRUIS-KRUISVANLOTHARINGEN-HAKENKRUIS-BERGKRUIS-ZONNEKRUIS-PETRUSKRUIS-GRIEKSKRUIS

Tenslotte: Ter leering ende vermaeck.... De Parabel van de tien kleine christenen.

Poster, foto Margriet Gosker: Gebouw Raad van Kerken, Amersfoort

Tien kleine christenen
ontvingen saam de zegen.
Eentje vond de preek maar niks,
toen waren er nog negen.
Negen kleine christenen,
die baden dag en nacht,
één bad en kreeg niet wat ze vroeg,
toen waren er nog acht
Zeven kleine christenen
lazen elkaar de les.
Eentje werd boos en zei Aju!
Toen waren er nog zes.
Zes kleine christenen
actief in 't kerkbedrijf,
één miste toch iets dierbaars,
en toen waren er nog vijf.
Vijf kleine christenen
aan 't werk met groot plezier.
Eén werd niet vaak genoeg genoemd,
toen waren er nog vier.
Drie kleine christenen,
elk had zo zijn idee,
één was 't er even niet mee eens,
toen waren er nog twee...

Eén oprechte christen, vol van de lieve vree...
Zijn vijand werd een goede vriend, toen waren er weer twee.
Twee kleine christenen, aan het werk met veel plezier....
Ze vroegen niets, ze deelden uit, toen waren er weer vier!
Vier gewone christenen, ze hielpen dag en nacht.
En die geholpen werd hielp mee, toen waren er weer acht.
Acht vriendelijke christenen, ze vroegen om Gods zegen,
ze vroegen er ook mensen bij, toen waren er weer negen.
Negen kleine christenen: in mensen GóD gezien.
Ze zongen samen gloria, toen waren er weer tien.
Tien kleine christenen, die voluit wilden geven,
ze dienden Hem, die aan het kruis zijn leven had gegeven.
Twaalf kleine christenen, ze leefden net als Hij.
Zo kwamen er weer net als toen in één dag duizend bij.

Ik hoop, dat u ook deze keer weer van mijn praatjes hebt genoten
Met goede groet voor zieken en gezonden en houd goede moed
ds Margriet Gosker